

05-06-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

"প্ৰিয় সন্তানসকল - তোমালোকৰ হৈছে সতোপ্ৰধান সন্যাস, তোমালোকে দেহৰ সৈতে এই গোটেই পুৰণি দুনিয়াক বুন্ধিৰে পাহৰা"

*প্ৰশ্ন:- তোমালোক ব্ৰাহ্মণ সন্তানসকলৰ ওপৰত কোনটো গুৰুদায়িত্ব আছে?

*উত্তৰ:- তোমালোকৰ ওপৰত পাবন হৈ গোটেই বিশ্বক পাবন বনোৱাৰ গুৰুদায়িত্ব আছে। ইয়াৰ কাৰণে তোমালোকে নিৰন্তৰ শিৱবাবাক স্মৰণ কৰি থাকিব লাগে। স্মৰণেই যোগ অগ্নি যাৰ দ্বাৰা আত্মা পাবন হয়। বিকৰ্ম বিনাশ হৈ যায়।

*গীত:- দুখিত' পৰ ৰহম কৰ'... (দুঃখী সকলৰ ওপৰত দয়া কৰা....)

ওম্ শান্তি। সন্তানসকলে গীত শুনিলা যে আমি সন্তান হওঁ। তোমালোকৰ নিশ্চয় তেওঁ পিতা হয়। পিতাক সন্তানে কেতিয়াও সৰ্বব্যাপি বুলি নকয়। লৌকিক পিতাৰ সন্তানে কেতিয়াও এনেকৈ নক'ব যে আমাৰ পিতা সৰ্বব্যাপি হয়। এয়া বেহদৰ পিতাই বহি বুজাইছে - তোমালোক সকলো সন্তান হোৱা, তোমালোকৰ পিতা আছে, যাক পৰমপিতা বুলি কোৱা হয়। পৰমাত্মাক সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আত্মা (Supreme Soul) বুলিও কোৱা হয়। পৰম মানে সুপ্ৰিম, আত্মা মানে চ'ল। তেন্তে নিশ্চয় সকলো সন্তান হয় আৰু এজন পিতা। সকলো ভক্তই এজন ভগৱানক স্মৰণ কৰে যাক স্মৰণ কৰা হয় তেওঁৰ নিশ্চয় নাম, ৰূপ, দেশ, কাল থাকিব। তেওঁক অন্তহীন বুলি ক'ব নোৱাৰি। মনুষ্যই ঈশ্বৰ পিতাক অন্তহীন বুলি কৈ আহিছে, তেওঁৰ কোনো অন্ত পাব নোৱাৰে আনফালে আকৌ সৰ্বব্যাপি বুলি কয়। এয়াটো ডাঙৰ অনৰ্থ হৈ গ'ল। পাখৰ-শিলগুটি সকলোতে ঈশ্বৰ আছে তেওঁক আকৌ অন্তহীন বুলি কয়। সন্তানসকলে পিতাক পাহৰি গৈছে সেই কাৰণে গোটেই মনুষ্য সৃষ্টিক নাস্তিক পতিত বুলি কোৱা হয়। প্ৰত্যেক নৰ-নাৰী পতিত হয় সেইবাবেতো পতিতৰ পৰা পাবন বনাওঁতা জনক স্মৰণ কৰে। এই দুনিয়াত কাকোকে মহান আত্মা বুলি ক'ব পৰা নাযায়। পৱিত্ৰ আত্মা পতিত দুনিয়াত থাকিব নোৱাৰে। বাপু গান্ধীজীয়েও কৈছিল যে পতিত-পাবন সীতাৰাম - এয়া মনুষ্যৰ কাৰণে কয়, পানীৰ গংগাৰ কাৰণেতো কোৱা নাই। এয়া হৈছে মিছা। মিছা মায়া, মিছা কায়া, হৈছেই মিছা খণ্ড। সচা'খণ্ড আছিল যেতিয়া নতুন দুনিয়াত নতুন ভাৰত আছিল। এতিয়া সেই ভাৰতেই পুৰণা হৈ গৈছে। ভাৰত যেতিয়া নতুন আছিল তেতিয়া তাক স্বৰ্গ বুলি কোৱা হয়, যাৰ 5 হাজাৰ বছৰ হ'ল। ত্ৰেতাতে দুই কলা কম হ'ল। এতিয়াতো কলিযুগ, ইয়াক কোৱা হয় - পুৰণি দুনিয়া। পুৰণি দুনিয়াত পুৰণা ভাৰত। বিশ্ব নতুনো হয় যদি পুৰণিও হয়। এতিয়া হৈছে পুৰণি দুনিয়া, সকলো মনুষ্য নাস্তিক, সেইকাৰণে দুঃখধাম বুলি কোৱা হয়। এই দুঃখধামক সুখধাম এজন পিতাইহে বনাব পাৰে। ভাৰত যি পাবন আছিল পতিত হৈ পৰিল, যেতিয়া পৱিত্ৰতা আছিল তেতিয়া শান্তি সমৃদ্ধি আছিল। ভাৰতৰ গড় (Average) আয়ুস দীৰ্ঘায়ু আছিল। এতিয়াটো বহুত চুটি। ভাৰত ৰুগী কেতিয়াৰ পৰা হৈছে - দুনিয়াই নাজানে। এনেকৈ কোৱা নহ'ব যে পৰম্পৰা অনুসৰি ৰুগী হয়। ভক্তি দ্বাপৰৰ পৰাই আৰম্ভণি হয়। কলিযুগৰ যেতিয়া অন্ত হয় তেতিয়া পিতা আহি জ্ঞান দিয়ে। জ্ঞান আছেই জ্ঞান সাগৰৰ ওচৰত। জ্ঞানৰ সাগৰ জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ (Knowledgefull) - এয়া সেই পিতাৰেই মহিমা। তেওঁ মনুষ্য সৃষ্টিৰ বীজৰূপ হয়। সৰ্বব্যাপি বুলি ক'লে পিতা-সন্তানৰ প্ৰেম (Love) নাথাকে। এয়া হৈছে মাউৰা দুনিয়া। সকলোৱে নিজৰ মাজত কাজিয়া লাগি থাকে সেই কাৰণে ইয়াক ৰৌৰৱ নৰক বুলি কোৱা হয়। ভাৰত স্বৰ্গ আছিল, এতিয়া নৰক। এয়া কোনেও নাজানে যে আমি নৰকবাসী হওঁ তেন্তে নিশ্চয় নৰকৰ পৰা স্থানান্তৰ (Transfer) হ'ম। কিন্তু এনেকুৱা নহয় যে নৰকবাসী পুনৰ জন্ম আকৌ স্বৰ্গত ল'ব পাৰে।

তেওঁলোকে পুনৰ জন্ম নৰকতেই লয়। নৰককে পতিত দুনিয়া বুলি কোৱা হয়। নিৰ্বাণধাম আত্মাসকলৰ থকা স্থান হয় যাক নিৰাকাৰী দুনিয়া বুলি কোৱা হয়। আত্মা তৰা অজৰ-অমৰ (Immortal) হয়। শৰীৰ মৰণশীল (Mortal) হয়। আত্মাই এটা শৰীৰ এৰি আন এটা শৰীৰ ল'বলগীয়া হয়। ৪৪ জন্মৰো গায়ন আছে। ৪৪ লাখ জন্ম বুলি কোৱাটো মিছা কথা। পিতাই বুজাই - যিসকল আত্মাই অভিনয় কৰিবলৈ আহে, আহি শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰে। কিন্তু সকলোৰে ৪৪ জন্মও হ'ব নোৱাৰে। সত্যযুগত যি দেৱী-দেৱতা হ'ব তেওঁলোকৰহে ৪৪ জন্ম হ'ব। পিতাই কয় আগতেও কৈছিলো যে তোমালোকে নিজৰ জন্মৰ বিষয়ে নাজানা, মই শুনাওঁ। তোমালোক হৈছা ব্ৰহ্মাকুমাৰ কুমাৰী। অচ্ছা, ব্ৰহ্মাৰ পিতা-কোন? শিৱ। ব্ৰহ্মা-বিষ্ণু-শংকৰ হ'ল শিৱবাবাৰ সন্তান। তেওঁলোকৰো সূক্ষ্ম শৰীৰ আছে। পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ নিজৰ শৰীৰ নাই। পিতাই কয় যে মোৰ নামেই শিৱ। যদিওবা কোনোৱে ৰুদ্ৰ বুলিও কয়, কোনোৱে সোমনাথ বুলি কয়। মইতো নিৰাকাৰ হওঁ। ভাৰতত শিৱৰ মন্দিৰো আছে। জ্ঞানৰ সাগৰ বুলি পৰমপিতা পৰমাত্মাকেই কোৱা হয়, কৃষ্ণক নহয়। তেওঁতো সত্যযুগৰ ৰাজকুমাৰ হয়। তেওঁৰ ওচৰত এই আদি-মধ্য-অন্তৰ জ্ঞান নাই। সত্যযুগী দেৱতাসকলৰ ওচৰতো এই জ্ঞান নাই। তোমালোকে জানা যে এতিয়া আমি হীৰাৰ তুল্য হৈ গৈ আছে। পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ অবিহনে কোনেও ৰাজযোগ শিকাব নোৱাৰে। কৃষ্ণক পৰমাত্মা বুলি ক'ব নোৱাৰি। পৰমাত্মা বুলি কেৱল এজন নিৰাকাৰকেই কোৱা হয়। সেই পিতাকেই সকলোৱে পাহৰি আছে।

এই সময়ত সকলো পতিত তমোপ্ৰধান। পিতাই কয় এয়া ভিন্ন-ভিন্ন মনুষ্য সৃষ্টিৰ বৃক্ষ। সকলো তমোপ্ৰধান ৰোগী আৰু দুখী। ভাৰত কিমান উচ্চ আছিল, এতিয়া কঙাল অৱস্থা। শাস্ত্ৰততো কল্পৰ আয়ুসেই লাখ বছৰ বুলি লিখি দিছে। ভাবে কলিযুগ এতিয়াও আৰু ৪০ হাজাৰ বছৰ চলিব। পিতাই বুজায় এয়া হৈছে ঘোৰ অন্ধকাৰ। এতিয়া জ্ঞান সূৰ্য প্ৰকট হ'ল আৰু অজ্ঞান অন্ধকাৰ বিনাশ হ'ল। পিতা হৈছে জ্ঞান সূৰ্য। তেওঁ আহি ঘোৰ অজ্ঞান অন্ধকাৰ নোহোৱা কৰি পেলায়। এতিয়া হৈছে ব্ৰহ্মাৰ ৰাতি। সত্যযুগ-ত্ৰেতাক ব্ৰহ্মাৰ দিন বুলি কোৱা হয়। গতিকে তোমালোক হোৱা ব্ৰহ্মাকুমাৰ কুমাৰী, ব্ৰহ্মাৰ সন্তান। ব্ৰহ্মাতো বিশ্ব অথবা স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা নহয়। নিৰাকাৰ স্বৰ্গীয় ভগৱান পিতাৰহে এই মহিমা। সেই পিতাই আহি ৰাজযোগ শিকায়। পিতাই কয়- হে সন্তানসকল, আত্মাসকলৰ লগত বাৰ্তালাপ কৰে। আত্মায়ে সকলো শুনে, ধাৰণ কৰে আৰু সংস্কাৰ লৈ যায়। যিদৰে পিতাই বুজায় যুদ্ধস্থলত মৃত্যু বৰণ কৰিলে সংস্কাৰ অনুসৰি জন্ম লৈ পুণৰ যুদ্ধ কৰিবলৈ গুছি যাব। এই সময়ত সকলো আত্মায়ে তমোপ্ৰধান। সকলোৱে ইজনে-সিজনক দুখ দি থাকে। সকলোতকৈ বেছি দুখ কোনে দিয়ে? যিয়ে তোমালোকক পৰমাত্মাৰ পৰা বিমুখ কৰে সেইবাবে শিৱবাবাই কয় - সন্তানসকল, তোমালোকে সেই সকলোবোৰ এৰা। ভগৱান এজনকেই বুলি কোৱা হয়।

তোমালোক সকলো কন্যা, মই সকলোৰে দৰা। হে প্ৰেয়সীসকল, তোমালোক স্বৰ্গলৈ যাবলৈ একেবাৰে যোগ্য হোৱা নাই। মায়াই তোমালোকক একেবাৰে অযোগ্য বনাই দিছে। এইয়া হ'ল ৰাৱণ ৰাজ্য। সত্যযুগ হ'ল ৰাম ৰাজ্য। ৰাম বুলি শিৱক কোৱা হয়। এতিয়া তোমালোক হৈছা ব্ৰাহ্মণ, পৰমপিতা পৰমাত্মা যিয়ে স্বৰ্গৰ স্থাপনা কৰে তেওঁৰ পৰা তোমালোকে সম্পত্তি লৈ আছা। ভাৰতবাসীয়ে স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছে। (জ্ঞান) কলহ মাতা সকলক দিয়া হৈছে। মাতা গুৰুৰ অবিহনে কৰোৱেই কল্যাণ হ'ব নোৱাৰে। যাৰ বাবে গায়ন কৰা হয় তুমিয়েই মাতা পিতা... তেওঁক আকৌ সৰ্বব্যাপী বুলি কৈ দিয়াটো কিমান ডাঙৰ ভুল। মাতা-পিতাক অন্তহীন বুলি কৈ দিয়ে। গায়নো কৰে যে তুমি মাতা-পিতা আমি সন্তান তোমাৰ, তোমাৰ কৃপাতেই অথাহ সুখ পাওঁ। আকৌ পিতাৰ ওপৰত দোষ কেনেকৈ দিয়া। পিতাইতো আহি পতিতৰ পৰা পৱিত্ৰ বনায়। পতিত ৰাৱনে বনায়। এতিয়া ৰাৱণ ৰাজ্য অন্ত হৈ ৰাম ৰাজ্য আৰম্ভ হৈ যাব। এই চক্ৰক ভালকৈ বুজি লোৱা উচিত। বেহদৰ (অসীমৰ) বুৰঞ্জী-ভূগোল কথা বেহদৰ পিতাইহে শুনাব। এইয়া হৈছে ৰুদ্ৰ জ্ঞান যজ্ঞ। কৃষ্ণৰ যজ্ঞ নহয়। সেই গীতাৰেই ৰাজযোগ হয় কিন্তু কৃষ্ণই কোনো জ্ঞান নিদিয়ে। এয়া হ'ল ৰুদ্ৰ শিৱ ভগৱানৰ বাণী। ৰুদ্ৰ জ্ঞান যজ্ঞৰ পৰাই বিনাশৰ জ্বালা প্ৰকট হৈছে। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকল আহিছা মাতা-পিতাৰ পৰা স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'বলৈ। এইয়া কোনো অন্ধশ্ৰদ্ধাৰ কথা নহয়। বিশ্ববিদ্যালয় বা মহাবিদ্যালয়ত কোনো অন্ধশ্ৰদ্ধা নাথাকে। ইয়াতো কোনো অন্ধশ্ৰদ্ধাৰ কথা

নাই। তোমালোকে পিতাৰ পৰা বেহদৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'বলৈ মানুহৰ পৰা দেৱতা হ'বৰ কাৰণে আহিছা। এইয়া ঈশ্বৰীয় পিতাৰ বিশ্ব বিদ্যালয়। পিতাই বুজাই - এই ভাৰত দৈৱী ৰাজস্থান আছিল। হীৰা মণি মুকুতাৰ মহল আছিল। ভক্তি মাৰ্গতো সোমনাথ মন্দিৰ কিমান ডাঙৰকৈ সাজিছে। তেন্তে তাৰো আগতে কেনেকুৱা হ'ব! এতিয়া ভাৰত কঙাল হৈ পৰিল। পুনৰাই সকলোতকৈ উচ্চ (শিৱৰ মুকুট) বনোৱাটো পিতাৰেই কাম। এতিয়া তোমালোকে জানিলা যে আমি মাতা-পিতাৰ সন্মুখত বহি আছো আৰু 21 জন্মৰ সুখ পাই আছো। পিতাই কয় - হে আত্মাসকল, এতিয়া তোমালোকে মোক স্মৰণ কৰা মই তোমালোকৰ পথ প্ৰদৰ্শক আৰু মুক্তি দাতা হওঁ। বিশ্বৰ বুৰঞ্জী-ভূগোল কেনেকৈ পুনৰাবৃত্তি হয়- এয়াটো সন্তানসকলক বুজোৱা হয়। ইয়াত অন্ধশ্ৰদ্ধাৰতো কোনো কথা নাই। তোমালোকৰ হ'ল সতাপ্ৰধান বেহদৰ সন্মুখ। তোমালোকে পুৰণি দুনিয়াক বুদ্ধিৰে ত্যাগ কৰা সেইকাৰণে পিতাই কয় সকলো ধৰ্মক ত্যাগ কৰি.... দেহৰ সৈতে দেহৰ যিবোৰ সম্বন্ধ আছে সকলো পাহৰি নিজকে অশৰীৰী আত্মা বুলি উপলব্ধি কৰা। পিতাই কয় এই দেহৰ ভাৱ এৰা। মোক পিতাক স্মৰণ কৰিলে তোমালোকৰ পাপ ভস্ম হ'ব। নিৰন্তৰ মোক স্মৰণ কৰা তাৰ বাহিৰে আন কোনো উপায় নাই। অন্তিম সময়লৈকে স্মৰণ কৰিব লাগিব। মায়াজীং মানেই জগতজীং হোৱা। মায়াৰ ওপৰত বিজয়ী এজন শিৱবাবাইহে কৰোৱাব পাৰে।

অচ্ছা!! এতিয়া পিতাই শিৱ শক্তিসকলৰ দ্বাৰা ভাৰতত অবিনাশী বৃহস্পতিৰ দশা আনে। পিতাই কয় - মই এই শৰীৰৰ (ব্ৰহ্মাৰ শৰীৰ) লোণত লৈ এওঁ নাম ব্ৰহ্মা ৰাখো। তোমালোক ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰীসকলে সম্পত্তি লোৱা শিৱ বাবাৰ পৰা। স্মৰণো শিৱ বাবাকেই কৰিব লাগে। তেওঁ কয়, মোৰ নাম কেৱল এটাই শিৱ। তোমালোকো আত্মা হোৱা কিন্তু তোমালোকে শৰীৰ লোৱা আৰু এৰা সেয়েহে প্ৰতি জন্মতে তোমালোকৰ নাম সলনি হয়। 84 বাৰ জন্ম লোৱা যদি 84 নাম হ'ব। সকলোৰেতো 84 জন্ম হ'ব নোৱাৰে। কাৰোবাৰ 80, কাৰোবাৰ 60, কাৰোবাৰ 5-6 জন্মও হ'ব পাৰে। মোৰ এটাই নাম শিৱ। শিৱবাবাক স্মৰণ কৰি থাকিলে বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। যোগ অগ্নিৰ অবিহনে কোনোৱে পাৱন হ'ব নোৱাৰে। তোমালোকে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছা - বাবা, আমি পৱিত্ৰ হৈ ভাৰতক পাৱন বনাই আকৌ ৰাজ্য কৰিম। শিৱবাবাক স্মৰণ নকৰা তাৰমানে নিজকে পতিত বনোৱা সেয়েহে পুনৰ ধৰ্মৰাজৰ বহুত কঠোৰ শাস্তি খাবলগীয়া হ'ব। তোমালোকৰ ওপৰত গধুৰ দায়িত্ব আছে। পিতাক স্মৰণ কৰি থাকিবা, এয়াই হ'ল আত্মিক যাত্ৰা। ভাল বাৰ !

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ :-**

- (১) নিৰন্তৰ এজন পিতাৰ স্মৃতিত থাকি মায়াজীং জগতজীং হ'ব লাগে। পৱিত্ৰ হৈ ভাৰতক পৱিত্ৰ বনাব লাগে।
- (২) বুদ্ধিৰ দ্বাৰা বেহদ পুৰণি দুনিয়াৰ সন্মুখ কৰিব লাগে। এই দেহ-ভাৱ পাহৰি যোৱাৰ অভ্যাস কৰিব লাগে। দেহী-অভিমানী হৈ থাকিব লাগে।

*বৰদান:- কলিযুগী বায়ুমণ্ডলত থাকিও ইয়াৰ প্ৰকম্পনৰ পৰা নিৰাপদ হৈ থাকোঁতা স্বৰাজ্য অধিকাৰী হোৱা।

স্বৰাজ্য অধিকাৰী তেওঁক কোৱা যায় যাক কোনো কৰ্মেন্দ্ৰিয়ই নিজৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰিব নোৱাৰে, সদায় এজন পিতাৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈ থাকে। কোনো ব্যক্তি বা বস্তুৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত নহয়। এনেকুৱা ৰাজ্য অধিকাৰীয়েই তপস্বী হয়, তেৱেঁই হংস হয়, বগলীৰ কলিযুগী বায়ুমণ্ডলত থাকিও সদায় নিৰাপদ হৈ থাকে, দুনিয়াৰ প্ৰকম্পনে তেওঁলোকক অলপ মানো আকৰ্ষিত নকৰে। সকলো অভিযোগ সমাপ্ত হৈ যায়।

*শ্লোগান:- বেয়াটোক ভাললৈ পৰিৱৰ্তন কৰি দিয়াটোয়েই উচ্চ ব্ৰাহ্মণৰ শ্ৰেষ্ঠ শক্তি।

মাতেশ্বৰী জীৰ মধুৰ মহাবাক্য - "ওম্ শব্দৰ যথার্থ অৰ্থ কি?"

যেতিয়া আমি "ওম্ শক্তি" শব্দটো কওঁ প্ৰথমতে ওম্ শব্দটোৰ অৰ্থ পূৰ্ণ ৰীতিৰে বুজিব লাগে। যদি কাৰোবাক সোধা হয় ওম্ৰ অৰ্থ কি? তেতিয়া তেওঁলোকে ওম্ৰ অৰ্থ বহুত দিঘলীয়া কৰি শুনায়। ওম্ৰ অৰ্থ ওম্কাৰ অতি উচ্চ স্বৰত শুনায়, এই

ওম্ৰ ওপৰত পিচত দীঘলীয়া শাস্ত্ৰ বনায় দিয়ে কিন্তু বাস্তৱত ওম্ৰ অৰ্থ ইমান দীঘলীয়া নহয়। আমাকতো স্বয়ং পৰমাত্মাই ওম্ৰ অৰ্থ বহুত সহজ আৰু সৰলভাৱে বুজায়। সেই অৰ্থও পৰমাত্মাৰ লগত মিলন কৰিবৰ বাবেই বুজাই। পৰমাত্মাই স্পষ্টকৈ কয় - সন্তানসকল ওম্ৰ অৰ্থ হৈছে মই আত্মা হওঁ, মোৰ প্ৰকৃত ধৰ্ম শান্ত স্বৰূপ হয়। এতিয়া এই ওম্ৰ অৰ্থত স্থিত হৈ থাকিব লাগে, তেন্তে ওম্ৰ অৰ্থ মই আত্মা পৰমাত্মাৰ সন্তান হওঁ। মুখ্য কথা এয়াই হ'ল যে ওম্ৰ অৰ্থত কেৱল তিষ্ঠিব লাগে বাকী মুখৰ দ্বাৰা বহি 'ওম্ৰ'ৰ উচ্চাৰণ কৰিব নালাগে, এইটো নিশ্চয় বুদ্ধিত ৰাখি চলিব লাগে। ওম্ৰ যি অৰ্থ আছে সেইটো স্বৰূপত স্থিত হৈ থাকিব লাগে, বাকী তেওঁলোকে যদিও ওম্ৰ অৰ্থ দীঘলীয়াকৈ শুনায় কিন্তু তাৰ স্বৰূপত স্থিত হৈ নাথাকে। কিন্তু আমিতো ওম্ৰ স্বৰূপ জানো, সেইকাৰণেতো সেই স্বৰূপত স্থিত হওঁ। আমি এইটোও জানো যে পৰমাত্মা বীজৰূপ হয় আৰু সেই বীজৰূপ পৰমাত্মাই এই গোটেই বৃক্ষজোপাক কেনেকৈ ৰচনা কৰিছে, তাৰ সম্পূৰ্ণ জ্ঞান আমি এতিয়া লাভ কৰি আছো। ভাল বাক। ওম্ শান্তি।

!!ওম শান্তি!!

***